

Upravni sud Republike Hrvatske

ZDRAVSTVENO OSIGURANJE – ozljeda na radu

Zakon o mirovinskom osiguranju

Narodne novine, broj 102/98 do 30/04

Članak 37. stavak 1. točka 1.

Nije ozljeda na radu ona ozljeda koja potječe iz konstitucije organizma osiguranika a čije se posljedice ne moraju ispoljiti momentalno, već nakon proteka nekog razdoblja.

»U postupku koji je prethodio donošenju osporenog rješenja pribavljen je nalaz, mišljenje i ocjena liječničkog povjerenstva Direkcije od 17. travnja 2001. godine. Predmet ovog nalaza bila je ozljeda tužitelja na radu od 12. listopada 2000., a poradi uspostavljene dijagnoze: Hernija ingv. lat. dex. U nalazu i mišljenju se navodi da je tužitelj pripadnik OSRH, zapovjednik desetine. Prema njegovoj izjavi on je 12. listopada 2000. pri izvođenju testa tjelesne spremnosti osjetio grčeve u trbuhu. Isti je dan pregledan u Kirurškoj ambulanti KB D. – liječnik je evidentirao da je stijenka trbuha mekana, nije bolna na palpaciju, desno je otvoren ingvinalni kanal s indirektnom kilom koja se lako reponira u trbušnu šupljinu; ne nalazi se indikacija za hitan operativni zahvat te se tužitelja naručuje na kontrolu i dogovor radi elektivnog zahvata. Tužitelj podnosi zahtjev da mu se događaj od 12. listopada 2000. prizna kao ozljeda na radu. U zaključnoj ocjeni liječničko povjerenstvo navodi da je spisu predmeta priložena povijest bolesti iz KB D. od 23. lipnja 2000. – kada je tužitelj pregledan zbog bolova u trbuhu koje je osjetio prilikom tjelovježbe. Pregledom je nađena mala ingvinalna kila te je tužitelj upućen u kiruršku ambulantu. Prema ocjeni povjerenstva događaj od 12. listopada 2000. ne priznaje se kao ozljeda na radu.

Tuženo je tijelo prihvatilo navedeni nalaz i mišljenje stručnog tijela vještačenja i odbilo žalbu tužitelja izjavljenu protiv prvostupanjskog rješenja.

Razmotrivši cjelokupno stanje spisa, ovaj Sud ocjenjuje da se osporeno rješenje, koje je utemeljeno na navedenom nalazu, mišljenju i ocjeni, ne može smatrati nepravilnim i nezakonitim. Naime, prema članku 37. stavak 1. točka 1. Zakona o mirovinskom osiguranju ('Narodne novine', broj: 102/98, 127/00, 59/01, 109/01, 147/02, 177/03 i 30/04) ozljedom na radu smatra se svaka ozljeda osiguranika izazvana neposrednim i kratkotrajnim mehaničkim, fizikalnim ili kemijskim djelovanjem te ozljeda uzrokovana naglim promjenama položaja tijela, iznenadnim opterećenjem tijela ili drugim promjenama fiziološkog stanja organizma, ako je takva ozljeda uzročno vezana uz obavljanje poslova na kojima radi, odnosno djelatnosti na osnovi koje ozlijeđena osoba ima svojstvo osiguranika prema ovome Zakonu.

Prema ocjeni ovoga Suda kada predmetna ozljeda potječe iz konstitucije organizma osiguranika, a čije posljedice se ne moraju ispoljiti momentalno, već tek nakon proteka kraćega ili dužeg razdoblja, dvojbeno je može li se uzeti da je nastala ozljeda u uzročnoj vezi s obavljanjem određenih poslova i radnih zadataka. Budući da su u konkretnom slučaju oba tijela stručnog vještačenja ocijenila da se događaj od 12. listopada 2000. ne može priznati kao ozljeda na radu, ovaj Sud ne nalazi da je činjenično stanje nepravilno utvrđeno i nepravilno primijenjeno materijalno pravo, a niti je tužitelj pružio dokaze radi donošenja eventualno drukčije presude.«

Us-6422/2001 od 21. rujna 2005.

UPRAVNI AKT – razrješenje ravnatelja – suglasnost ministra zdravstva

Zakon o upravnim sporovima

Narodne novine, broj 53/91, 9/92, 77/92

Članak 6.

Zakon o zdravstvenoj zaštiti

Narodne novine, broj 1/97 – pročišćeni tekst, 111/97, 95/00, 129/00

Članak 53. stavak 2.

Suglasnost ministra zdravstva za razrješenje ravnatelja zdravstvene ustanove nije upravni akt.

»U konkretnom slučaju tužitelj je predmetnu tužbu podnio protiv suglasnosti Ministarstva zdravstva Republike Hrvatske od 3. travnja 2003. kojom ministar daje suglasnost na njegovo razrješenje kao ravnatelja zdravstvene ustanove a koju odluku je donijelo Upravno vijeće Kliničke bolnice O., broj: 31/1-2364/03 od 31. ožujka 2003.

Odredbom članka 204. stavak 2. Zakona o općem upravnom postupku ('Narodne novine', broj 53/91 i 103/96 – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske) propisano je da kad je u zakonu ili na zakonu utemeljenom propisu određeno da rješenje donosi jedno tijelo u suglasnosti s drugim tijelom, tijelo koje donosi rješenje sastavlja ga i šalje sa spisima predmeta na suglasnost drugom tijelu, koji može dati suglasnost s potvrdom na samom rješenju ili posebnim aktom. U takvu slučaju rješenje je doneseno kad je drugo tijelo dalo suglasnost, a smatra se kao akt tijela koji ga je donio.

Prema članku 53. stavak 2. Zakona o zdravstvenoj zaštiti ('Narodne novine', broj 1/97 – pročišćeni tekst, 111/97, 95/00 i 129/00) propisano je da ravnatelja zdravstvene ustanove imenuje i razrješuje upravno vijeće uz suglasnost ministra zdravstva.

Kako se ovdje u stvari radi o aktu Upravnog vijeća Kliničke bolnice O. koja nije tijelo iz članka 5. Zakona o upravnim sporovima, to niti rješenje o razrješenju tužitelja s mjesta ravnatelja Kliničke bolnice O. nije upravni akt u smislu odredbe članka 6. Zakona o upravnim sporovima, te ovaj Sud nije nadležan za odlučivanje o tužbi tužitelja protiv osporene suglasnosti koja je u stvari sada akt Upravnog vijeća Kliničke bolnice O.

Trebalo je stoga temeljem članka 30. stavak 1. točka 2. Zakona o upravnim sporovima ('Narodne novine', broj 53/91, 9/92 i 77/92) rješenjem odbaciti tužbu, jer akt koji se tužbom osporava nije upravni akt.«

Us-3839/2003 od 2. studenog 2005.

GRAĐENJE – građevna dozvola – ukidanje po pravu nadzora

Zakon o gradnji

Narodne novine, broj 175/03, 100/04

Članak 177. stavak 1.

Građevna dozvola može se ukinuti po pravu nadzora u smislu odredbi Zakona o gradnji i ako nisu ispunjeni uvjeti za ukidanje rješenja po pravu nadzora u smislu odredbe članka 263. stavka 2. Zakona o općem upravnom postupku – pristanak svih zainteresiranih stranaka.

»Odredbom članka 177. stavka 1. Zakona o gradnji ('Narodne novine', broj 175/03 i 100/04), na koju odredbu se pozvalo tuženo tijelo prilikom donošenja osporenog akta, propisano je da ako se u provedbi upravnog nadzora ili nadzora koji provodi građevinski inspektor utvrdi da su građevinskom dozvolom, načelnom dozvolom, uporabnom dozvolom, dozvolom za uklanjanje građevine, koje su konačne u upravnom postupku ili potvrdom glavnog projekta iz članka 107. stavka 2. ili članka 118. stavka 1. ovog Zakona, očito povrijeđene materijalne odredbe ovoga zakona, ministarstvo će takvu dozvolu odnosno potvrdu ukinuti po pravu nadzora.

Iz spisa predmeta proizlazi da je građevinski inspektor Uprave za inspeksijske poslove Ministarstva zaštite okoliša, prostornog uređenja i graditeljstva, Odjela inspeksijskog nadzora, Područne jedinice R., prijedlogom od 30. kolovoza 2004. predložio da se po pravu nadzora ukine predmetna građevinska dozvola, koja je postala konačna 27. srpnja 2004., a iz razloga jer su istom očito povrijeđene odredbe Zakona o gradnji.

Odredbom članka 90. stavka 1. Zakona o gradnji ('Narodne novine', broj 175/03) na temelju kojeg je izdana predmetna građevna dozvola propisano je da se u postupku izdavanja građevinske dozvole utvrđuje da su glavnim projektom na propisan način provedeni dokazi o ispunjavanju bitnih zahtjeva za građevinu, da je glavni projekt izrađen u skladu s drugim uvjetima propisanim tim zakonom, lokacijskim uvjetima i drugim uvjetima propisanim posebnim propisima, da su ispunjeni lokacijski uvjeti koji moraju biti ispunjeni prije izdavanja građevinske

dozvole te da su uz zahtjev za izdavanje građevinske dozvole priloženi dokumenti iz članka 88. stavka 2. tog Zakona.

Iz uvjerenja o izvodu iz Detaljnog plana uređenja Ureda državne uprave u Primorsko-goranskoj županiji, Službi za prostorno uređenje, zaštitu okoliša, graditeljstva i imovinskopravnih poslova, Ispostave R., klasa: 350-05/01-01/93, ur.broj: 2170-04/7-02-01-04, od 15. listopada 2001. koje je izdano na temelju Odluke o izmjenama i dopunama Prostornog plana Rab ('Službene novine' broj 41/89, 6/94, 22/97 i 15/98) i Odluke o donošenju izmjena i dopuna detaljnih planova na području naselja Palit i Rab ('Službene novine' broj 41/8, 6/94, 22/97 i 15/98) razvidno je da maksimalna visina građevine iznosi P + 4 etaže, a izdanim građevinskom dozvolom odnosno projektnom dokumentacijom izrađenoj od GPZ d.d. iz R. broj 322/02, koji je njen sastavni dio maksimalna visina građevine iznosi P + 4 + potkr. tako da maksimalna visina građevine iznosi P + 5 etaža.

Iako je u osporenom aktu pogrešno navedeno da maksimalna visina građevine iznosi P + 5 + potkr., dakle P + 6 katova, navedeno nije od utjecaja na zakonitost osporenog rješenja budući da je Izvodom iz detaljnog plana uređenja dozvoljeno P + 4, a glavnim projektom – elaborat broj 322/02 (knjiga I.) iz travnja 2004. godine koji čini sastavni dio predmetne građevne dozvole određena je maksimalna visina građevine koja iznosi P + 5. Dakle predmetna građevinska dozvola izdana je suprotno lokacijskim uvjetima te su njome očito povrijeđene odredbe članka 90. stavka 1. Zakona o gradnji, pa je zakonito tuženo tijelo temeljem članka 177. u roku propisanim člankom 178. Zakona o gradnji ukinulo navedenu građevinsku dozvolu po pravu nadzora.

Napominje se da je Odlukom o izmjenama i dopunama Prostornog plana Općine Rab i Odlukom o donošenju izmjena i dopuna planova na područja naselja Palit i Rab određena visina višestambenih objekata od 16 metara, što odgovara P + 4 uz mogućnost korištenja potkrovlja, ali da se u konkretnom slučaju ne radi o korištenju potkrovlja ili prenamjeni istog, već o novoj izgradnji. Stoga ukinutom građevinskom dozvolom odobrena rekonstrukcija građevine suprotna je lokacijskim uvjetima.

S obzirom na sve navedeno, prema ocjeni ovoga Suda osporenim rješenjem nije povrijeđen Zakon na štetu tužitelja.

Što se tiče prigovora tužitelja da je osporenim rješenjem povrijeđena odredba članka 263. stavka 2. Zakona o općem upravnom postupku,

prema kojoj odredbi u stvarima u kojima sudjeluju dvije stranke ili više stranaka sa suprotnim interesima rješenje se može ukinuti samo po pristanku zainteresiranih stranaka, valja istaći da je predmetni postupak proveden temeljem odredaba Zakona o gradnji na temelju izričitih zakonskih ovlaštenja propisanih u Glavi X. (upravni nadzor) Zakona o gradnji ('Narodne novine', broj 175/03 i 100/04) te da je postupak za provođenje takvog upravnog nadzora propisan posebnim zakonom.«

Us-10086/2004 od 14. rujna 2005.

Priredila Mira Štern*

* Mira Štern, dipl. iur., sutkinja Upravnog suda Republike Hrvatske

NAČELO RAZMJERNOSTI – dostava putem oglasne ploče

Zakon o općem upravnom postupku (»Narodne novine«, broj 53/91 i 103/96 – Odl. USRH)

Ako stranka obavijesti tijelo koje vodi postupak o novoj adresi unutar žalbenog roka, nije razmjerno zbog presumpcije o izvršenoj dostavi putem oglasne ploče, ne ponoviti dostavu i time onemogućiti stranci ostvarivanje prava na žalbu.

Iz obrazloženja:

»Prema podacima spisa stranka nije obavijestila prvostupanjsko tijelo koje vodi postupak o promjeni svoga prebivališta ili stana, pa je nakon uzastopnog vraćanja pismena postupljeno sukladno odredbama članka 96. Zakona o općem upravnom postupku (»Narodne novine«, broj 53/91 i 103/96) koji se subsidijarно primjenjuje i u postupku radi ostvarivanja prava iz mirovinskog osiguranja.

Prema stavku 2. toga članka ako stranka odmah ne obavijesti tijelo koje vodi postupak o promjeni prebivališta ili stana, a dostavljač i pored istraživanja ne sazna kamo je odselila, tijelo će odrediti da se sve daljnje dostave u postupku za tu stranku obavljaju pribijanjem pismena na oglasnoj ploči tijela koje vodi postupak. Prema stavku 3. toga članka dostava se smatra izvršenom nakon isteka 8 dana od dana pribijanja pismena na oglasnoj ploči tijela koje vodi postupak. Istekom 15 dana nakon takve dostave prvostupanjsko rješenje postaje konačno i pravomoćno.

Upravnom spisu prileži prvostupanjsko rješenje s klauzulom o konačnosti. Prema klauzuli rješenje je bilo na oglasnoj ploči tijela od 9. do 23. travnja 2001., s time da se navodi da je postalo konačno 23. travnja 2001. Zaključak o konačnosti protivan je prethodno navedenoj odredbi Zakona o općem upravnom postupku, prema kojoj bi u ovom slučaju, ako je rješenje stavljeno na ploču 9. travnja 2001. dostava bila izvršena (smatrala se izvršenom) 17. travnja 2001., pa je od 18. travnja 2001. tek počeo teći rok za žalbu koji traje 15 dana (članak 100. i 230. Zakona o općem upravnom postupku).

Podredno se navodi da je pribijanje pismena na oglasnu ploču uvjetovano prethodnim raspitivanjem dostavljača o novoj adresi, o čemu nema dokaza.

Imajući na umu činjenicu da je 18. travnja 2001. osobnim pristupanjem i izjavom tužiteljica obavijestila tijelo o promjeni adrese, Sud smatra da nije bilo zapreke za dostavu na novu adresu. Nije razmjerno zbog presumpcije o izvršenoj dostavi putem oglasne ploče 17. travnja 2001., unutar žalbenog roka ne ponoviti dostavu i time stranci onemogućiti ostvarivanje temeljnog procesnog prava, koje jamči Ustav Republike Hrvatske (čl. 18) – prava na žalbu.

Osporeni akt kojim se odbija žalba protiv prvostupanjskog rješenja o odbacivanju žalbe kao nepravodobne, stoga nije pravilan i zakonit.

Podredno se napominje da su primanja putem »parafonda«, neovisno o dinamici i visini, prema upravno-sudskoj praksi, zapreka za pravo na isplatu mirovine temeljem rješenja Republičkog fonda mirovinskog i invalidskog osiguranja radnika Hrvatske za isto razdoblje. Pravilnost takva stajališta potvrđena je i u praksi Europskog suda za ljudska prava (Odluka o dopuštenosti od 9. listopada 2003., Zahtjev br. 15085/02).«

Upravni sud RH, broj: US-998/2002-5, od 31. ožujka 2005.

Priredila Dunja Jurić-Knežević*

* Dunja Jurić-Knežević, sutkinja Upravnog suda Republike Hrvatske